

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 125

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 11 februarie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI			
3.		77.	6
— Decizie privind exercitarea atribuțiilor de președinte al Senatului în perioada în care acesta asigură interimatul funcției de Președinte al României	2	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	6
DECRETE			
68.	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Decret privind conferirea unor decorații	2	Decizia nr. 467 din 15 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27, ale art. 483 alin. (2), ale art. 488 alin. (1) pct. 7 și ale art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă	7–9
69.	3	Decizia nr. 556 din 29 octombrie 2024 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice	10–15
70.	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
71.	4	75.	15
— Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i>	4	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru exploatare	15
72.	4		
— Decret privind acreditarea unui ambasador	4		
73.	5		
— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	5		
74.	5		
— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	5		
75.	5		
— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	5		
76.	6		
— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	6		

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE**privind exercitarea atribuțiilor de președinte al Senatului
în perioada în care acesta asigură interimatul
funcției de Președinte al României**

Având în vedere Hotărârea Curții Constituționale nr. 1/2025 privind constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României,

în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (3) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — În perioada asigurării interimatului funcției de Președinte al României, atribuțiile președintelui Senatului vor fi exercitate de domnul senator Abrudean Mircea, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 11 februarie 2025.

Nr. 3.

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind conferirea unor decorații**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*, cu modificările ulterioare, ale Legii nr. 392/2004 privind Ordinul *Meritul Industrial și Comercial* și Medalia *Meritul Industrial și Comercial*, cu modificările ulterioare, precum și ale nr. Legii nr. 107/2020 privind instituirea Ordinului *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social*, în semn de apreciere pentru contribuția importantă avută la promovarea imaginii României în Republica Federală Germania, pentru implicarea activă la dezvoltarea și intensificarea relațiilor bilaterale româno-germane,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Mare Ofițer*, categoria H — „Cercetarea științifică”, domnului Martin Rill, profesor, istoric, arheolog.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Ofițer*, categoria A — „Literatura”:

- domnului dr. Mihai Nicolae Neagu, scriitor;
- domnului Traian Pop, scriitor.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Meritul Industrial și Comercial* în grad de *Comandor* domnului Teodor Garabet, inginer, director, INPEC Engineering GmbH.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social* în grad de *Ofițer*:

- domnului Werner Henn, consilier local al Consiliului Orașenesc Baden-Baden;
- doamnei Dorothea Maria Wanda Dumitrescu-Krampol, profesor, traducător și președinte al Asociației CROM — Comunitatea Românilor din Rin-Main.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

București, 11 februarie 2025.

Nr. 68.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 107/2020 privind instituirea Ordinului *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social*,

în semn de apreciere pentru contribuția importantă avută la promovarea culturii române, pentru sprijinul acordat integrării comunității românești în societatea germană,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social* în grad de *Cavaler*:

1. Asociației culturale Al. I. Cuza;
2. Uniunii Româno-Germane din Baden-Württemberg;
3. Forumului German-Român Stuttgart e.V.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 11 februarie 2025.
Nr. 69.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (3) și ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 107/2020 privind Ordinul *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social*,

în semn de apreciere pentru meritele avute în realizarea unor proiecte cu impact major asupra sănătății publice, educației și protecției sociale, precum și pentru promovarea spiritului caritabil și de voluntariat,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul pentru Promovarea Drepturilor Omului și Angajament Social* în grad de *Cavaler*:

1. Asociației „Cetatea Voluntarilor” Arad;
2. doamnei Anamaria Cornelia Popa, președintele Asociației „Cetatea Voluntarilor” Arad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 11 februarie 2025.
Nr. 70.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c) și ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 459/2002 privind Ordinul *Virtutea Militară* și Medalia *Virtutea Militară*, cu modificările ulterioare,

cu prilejul aniversării a 30 de ani de la înființare, în semn de apreciere pentru înaltul profesionalism și rezultatele deosebite obținute de personalul unității în activitățile desfășurate pentru creșterea nivelului de interoperabilitate în cadrul NATO,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn de pace, pentru militari, Drapelului de Luptă al Batalionului 22 Infanterie „Romanați”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 11 februarie 2025.
Nr. 71.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Sena Latif, ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica India și în Republica Populară Bangladesh, se acreditează și în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Federală Democratică Nepal, cu reședința la New Delhi.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 11 februarie 2025.
Nr. 72.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 60/2025,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 17 februarie 2025, doamna Precup Nicoleta-Carmen, judecător la Judecătoria Arad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 februarie 2025.
Nr. 73.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 108/2025,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 februarie 2025, domnul Voineag Viorel, judecător cu grad profesional de curte de apel la Tribunalul Vrancea, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 februarie 2025.
Nr. 74.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 107/2025,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 14 februarie 2025, doamna Benegui Alexandra-Daniela, judecător cu grad profesional de curte de apel la Tribunalul Covasna, în prezent delegată la Curtea de Apel Brașov, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 februarie 2025.
Nr. 75.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 141/2025,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 24 februarie 2025, domnul Semenescu Octavian-Cosmin, judecător cu grad profesional de curte de apel, președinte al Secției de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Gorj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 februarie 2025.

Nr. 76.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/2025,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Giuroiu Cătălin-Traian, judecător cu grad profesional de curte de apel la Tribunalul Maramureș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 februarie 2025.

Nr. 77.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 467

din 15 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27, ale art. 483 alin. (2), ale art. 488 alin. (1) pct. 7 și ale art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27, ale art. 483 alin. (2), ale art. 488 alin. (1) pct. 7 și ale art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Stan în Dosarul nr. 1.861/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 74D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care menționează că este dreptul legiuitorului de a stabili căile de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.861/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27, ale art. 483 alin. (2), ale art. 488 alin. (1) pct. 7 și ale art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mariana Stan într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a judecării recursului formulat, până la soluționarea unei cereri de revizuire.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia apreciază că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale întrucât aduc atingere dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție, și art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la art. 78 din Constituție. Susține că legiuitorul este îndreptățit să reglementeze printr-o lege competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, însă numai cu respectarea dispozițiilor constituționale și convenționale care protejează drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

6. De asemenea, apreciază că dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, fiind contrare art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenție, pentru motivele în baza cărora, prin Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, a fost admisă excepția de neconstituționalitate cu referire expresă la respectarea autorității de lucru judecat a hotărârilor judecătorești.

7. Consideră, totodată, că dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 7 și cele ale art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în situația în care nu sunt interpretate și în sensul constatării de către instanță a încălcării efectului pozitiv al hotărârii judecătorești definitive și irevocabile. În caz contrar, sunt încălcate în mod evident principiul securității raporturilor juridice, precum și dispozițiile constituționale și convenționale menționate de Curtea Constituțională în Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014. Autoarea excepției susține că în prezenta cauză, cu toate că și-a întemeiat cererea de revizuire pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă și, în mod concret, pe încălcarea autorității puterii de lucru judecat a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, instanța de revizuire i-a respins cererea de revizuire în urma analizării și constatării numai a faptului că nu există tripla identitate.

8. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, sens în care reține că gradele de jurisdicție și numărul căilor de atac care trebuie prevăzute pentru judecarea diferitelor litigii reprezintă aspecte ce intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului național. Stabilirea unor reguli diferențiate, ținând seama de specificul unor litigii sau chiar de situația deosebită în care se află persoanele implicate, nu are semnificația instituirii unor privilegii ori discriminări. Așa fiind, instanța subliniază că legiuitorul dispune de o marjă largă de apreciere în domeniul admisibilității, al procedurii de judecată sau al configurării căilor extraordinare de atac.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27, ale art. 483 alin. (2), ale art. 488 alin. (1) pct. 7 și ale art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 27: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”;

— Art. 483 alin. (2): „*Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)-j), [...] precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 500.000 lei inclusiv. De asemenea, nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.*”;

— Art. 488 alin. (1) pct. 7: „*(1) Casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate: [...] 7. când s-a încălcat autoritatea de lucru judecat;*”;

— Art. 509 alin. (1) pct. 8: „*(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: [...] 8. există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;*”.

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate contravin normelor constituționale care consacră principiul securității raporturilor juridice, ale art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 78 referitoare la intrarea în vigoare a legii, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 615 din 24 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 4 mai 2023, Decizia nr. 676 din 28 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 17 iunie 2024, și Decizia nr. 324 din 30 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 24 august 2023.

15. Referitor la criticile formulate, Curtea a subliniat că art. 27 din Codul de procedură civilă constituie o normă de procedură de natură legală, iar, indiferent de data începerii procesului, hotărârile sunt supuse căilor de atac existente la momentul pronunțării lor, această din urmă teză fiind singura de ordin constituțional (a se vedea Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 64). Astfel, chiar dacă la data pronunțării unei hotărâri judecătorești calea de atac ar fi apelul, potrivit legii în vigoare la acea dată, hotărârea va fi supusă recursului, drept cale de atac stabilită pentru respectiva hotărâre potrivit legii în vigoare la data înregistrării cererii de chemare în judecată, aceasta fiind legea incidentă. De asemenea, art. 27 nu distinge în funcție de felul hotărârilor, acestea putând fi atât hotărâri judecătorești, cât și hotărâri arbitrale sau chiar hotărâri ale altor organe cu atribuții jurisdicționale. Totodată, acest text legal reglementează legea procesuală aplicabilă atât denumirii căii de atac, cât și motivelor, duratei și momentului curgerii

termenelor de declarare și de motivare a căii de atac, prin urmare, întregului regim juridic al acesteia.

16. În ceea ce privește invocarea încălcării principiului constituțional al accesului liber la justiție, față de împrejurarea că autoarea excepției de neconstituționalitate nu are deschisă calea de atac a recursului, Curtea a reținut că aceasta reprezintă o consecință a legii aplicabile în cauză, conform principiului *tempus regit actum*. De asemenea, Curtea Constituțională a reținut că accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens pronunțându-se și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, paragraful 36. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege. Prin aceeași decizie, paragraful 39, Curtea a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă (a se vedea Decizia nr. 615 din 24 noiembrie 2022, mai sus menționată, paragrafele 26 și 27).

17. Referitor la imposibilitatea de a utiliza calea de atac a revizuirii în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, atunci când nerespectarea autorității de lucru judecat este determinată de contrarietatea considerentelor pe care se bazează hotărârile definitive potrivnice, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 324 din 30 mai 2023, mai sus menționată, paragrafele 27 și 28, că art. 461 alin. (1) din Codul de procedură civilă clarifică obiectul asupra căruia poartă orice cale de atac, stabilind că partea din hotărâre împotriva căreia se îndreaptă aceasta este soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii. Așadar, revizuirea, la fel ca orice altă cale de atac, indiferent de caracterul acesteia — ordinară sau extraordinară, de reformare sau de retractare, devolutivă sau nedevelopativă —, se îndreaptă împotriva soluției cuprinse în dispozitivul hotărârii. Chiar dacă, în concepția actuală a Codului de procedură civilă, se bucură de autoritate de lucru judecat atât dispozitivul hotărârii, cât și considerentele pe care acesta se sprijină, după cum prevede art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă, revizuirea întemeiată pe motivul nesocotirii autorității de lucru judecat nu poate viza decât soluția pronunțată, de vreme ce efectul admiterii cererii de revizuire este, conform art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, anularea ultimei hotărâri, în întregul ei, fără analiza eventualei contrarietăți existente între considerentele decisive ale hotărârilor în discuție. Curtea a mai reținut că art. 461 alin. (2) din același cod reglementează și problema considerentelor, în sensul că, potrivit acestuia, calea de atac poate să vizeze anumite considerente ale hotărârii, și

anume cele prin care s-au dat dezlegări unor probleme de drept ce nu au legătură cu judecata acelui proces sau care sunt greșite ori cuprind constatări de fapt ce prejudiciază partea. Într-o asemenea situație, instanța, admitând calea de atac, va înlătura acele considerente și le va înlocui cu propriile considerente, menținând soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii atacate. Această ipoteză este valabilă însă numai în ceea ce privește căile de atac de reformare, întrucât necesită un control judiciar efectiv al hotărârii, iar nu și în ceea ce privește căile de atac de retractare, așa cum este revizuirea, ceea ce justifică, de altfel, soluția pronunțată de instanță în cazul încuviințării cererii de revizuire pentru cazul hotărârilor potrivnice, constând în anularea celei din urmă hotărâri și, după caz, trimiterea cauzei spre rejudecare.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența instanței de contencios constituțional își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. Sub aspectul susținerii autoarei excepției referitoare la faptul că în prezenta cauză, cu toate că și-a întemeiat cererea de revizuire pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă și, în mod concret, pe încălcarea autorității puterii de lucru judecat a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, instanța de revizuire i-a respins cererea de revizuire în urma analizării și constatării numai a faptului că nu există tripla identitate, Curtea apreciază că aceste aspecte reprezintă o problemă de aplicare a legii la cauză.

20. În ceea ce privește critica referitoare la art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, așa cum a subliniat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 676 din 28 noiembrie 2023, precitată, paragrafele 14-16, aceste dispoziții se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019, așa

cum prevede art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, modificat de art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 15 decembrie 2016. În speță, astfel cum reiese din actele depuse la dosarul cauzei, Curtea constată că procesul în cadrul căruia a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate a început în anul 2018. Prin urmare, sub aspectul posibilității formulării recursului, în speță erau aplicabile prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, care au un conținut identic cu cel al art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Diferența constă în perioada de aplicare în timp, în sensul că aplicarea art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă a fost prorogată pentru procesele pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019, așa cum dispune în mod expres art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2016, în timp ce art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 se referă la aceeași regulă, dar aplicabilă proceselor pornite începând cu data intrării în vigoare a acestei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv. Așa fiind, dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu au legătură directă cu soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată, cerință expres stabilită de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sub aspectul admisibilității unei excepții de neconstituționalitate.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana Stan în Dosarul nr. 1.861/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 27, ale art. 488 alin. (1) pct. 7 și ale art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 29 octombrie 2024

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 6026 din 1 iulie 2024 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.152A/2024.

3. În **motivarea obiecției de neconstituționalitate**, Înalta Curte de Casație și Justiție susține că, atât prin modul în care a fost adoptată, cât și prin conținutul normativ, legea supusă analizei de constituționalitate încalcă prevederile constituționale ale art. 61 alin. (2), ale art. 75 alin. (1) privind principiul bicameralismului, ale art. 115 alin. (4), (6) și (7) referitoare la regimul juridic al ordonanțelor de urgență, ale art. 1 alin. (3) și (5) privind principiul statului de drept și al legalității, precum și ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate.

4. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate vizând încălcarea principiului bicameralismului prevăzut de art. 61 alin. (2) și art. 75 alin. (1) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție arată că Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată, a adoptat proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice, la data de 11 decembrie 2023, care a reglementat, prin articolul său unic, aprobarea ordonanței de urgență menționate. La data de 26 iunie 2024, Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a decis ca legea adoptată de Senat să fie completată prin introducerea art. II.

5. Din compararea formelor adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că legea adoptată de Camera Deputaților nesocotește principiul constituțional al bicameralismului. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 341 din 21 iunie 2023, paragrafele 50-54, cu privire la incidența și modul în care principiul bicameralismului este reflectat în procedura de legiferare. Arată că Senatul a adoptat legea sub forma articolului unic de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023, în schimb Camera Deputaților a introdus un nou articol — art. II —, cu un

obiect de reglementare de sine stătător față de prevederile art. I și fără legătură cu acestea.

6. Astfel, prin intermediul art. II din lege se urmărește modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare, prin promovarea unor soluții legislative care nu au nicio legătură cu obiectul de reglementare al legii de aprobare cu care fost sesizat Senatul, în calitate de primă Cameră, aspect care rezultă inclusiv din analiza instrumentului de prezentare și motivare.

7. Intervenția realizată în cadrul Camerei decizionale nu se reflectă nici în titlul legii adoptate, care trebuie să ilustreze obiectul reglementării exprimat sintetic, potrivit art. 41 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

8. În aceste condiții, textul legii în forma adoptată de Camera Deputaților se configurează într-o schimbare de esență, care se îndepărtează în mod fundamental atât de la voința inițiatorului, cât și de la voința Senatului, câtă vreme dispozițiile art. II nu au fost avute în vedere și dezbătute de Senat, care a adoptat în mod tacit legea.

9. Totodată, introducerea art. II în textul legii de către Camera decizională determină o modificare majoră de conținut față de forma adoptată de Camera de reflecție.

10. Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că aceleași argumente sunt deplin aplicabile și pentru a justifica încălcarea prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (7) coroborat cu art. 1 alin. (5). În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 56 din 16 februarie 2022, paragrafele 50 și 51.

11. Sub un alt aspect, Înalta Curte de Casație și Justiție consideră că sunt încălcate prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție referitoare la regimul adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului. În acest sens, arată că, potrivit Deciziei nr. 412 din 20 iunie 2019, paragraful 45, viciul de neconstituționalitate extrinsec ce privește însăși adoptarea ordonanței de urgență determină întotdeauna neconstituționalitatea legii de aprobare a acesteia, în ansamblu. Or, din examinarea expunerii de motive și a preambulului ordonanței de urgență, se poate constata cu evidență că nici condiția situației extraordinare și nici cea a urgenței reglementării nu sunt îndeplinite, câtă vreme actul normativ vizează interdicția pentru conducătorii autorităților și instituțiilor publice care au calitatea de ordonator de credite de a emite acte administrative prin care să stabilească drepturi de natură salarială suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică în vigoare, sub sancțiunea nulității absolute, precum și anularea eventualelor provizioane înregistrate în contabilitate pentru categoriile de datorii față de personal reprezentând drepturi de natură salarială stabilite prin acte administrative emise de conducătorii acestor instituții, suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică în vigoare, precum și contribuțiile aferente acestora.

12. Deși se invocă în cuprinsul preambulului un pretins deficit bugetar al bugetului general consolidat, în realitate, scopul emiterii ordonanței de urgență evidențiat în al doilea paragraf al preambulului presupune elemente clare de oportunitate, incompatibile cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

13. Din analiza conținutului actului normativ emis de Guvern se poate constata că justificarea din preambul nu are nicio legătură cu soluțiile preconizate, ceea ce conduce la încălcarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală.

14. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), Înalta Curte de Casație și Justiție susține că este încălcat principiul legalității și al statului de drept. În acest sens, arată că textul art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023 interzice, respectiv sancționează cu nulitatea și lipsirea de efecte juridice emiterea unor acte administrative în aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, paragrafele 23-26, potrivit căreia egalizarea la nivelul maxim al indemnizației de încadrare trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, lăsând posibilitatea de a emite ordine administrative doar când se dispune în acest sens prin hotărâre judecătorească.

15. O astfel de dispoziție, care impune ca ordonatorul de credite să fie obligat în mod expres, în fiecare caz individual, la emiterea ordinului este contrară jurisprudenței Curții Constituționale.

16. Interdicția adresată ordonatorului de credite de a emite acte administrative prin care să stabilească drepturi salariale, fără a distinge după cum acestea sunt emise în aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 sau nu, pune ordonatorul de credite în imposibilitatea de a se conforma jurisprudenței Curții Constituționale și hotărârilor judecătorești definitive.

17. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat în mod constant că administrația constituie un element al statului de drept, interesul său fiind identic cu cel al unei bune administrări a justiției. În consecință, dacă administrația refuză sau omite să execute o hotărâre judecătorească ori întârzie în executarea acesteia, garanțiile art. 6 de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi (Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în Cauza *Hornsby împotriva Greciei*). Executarea unei sentințe sau a unei decizii, indiferent de instanța care o pronunță, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces”, în sensul art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dreptul de acces la justiție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână fără efect în detrimentul unei părți (Hotărârea din 28 iulie 1999, pronunțată în Cauza *Immobiliare Saffi împotriva Italiei*).

18. Ordinele administrative prin care se pun în executare hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială cu aplicabilitate generală în cadrul unei familii ocupaționale (ceea ce implică obligatoriu emiterea unor acte administrative în beneficiul unor terți față de hotărârea judecătorească) dau expresie tocmai considerentelor acestei decizii din care rezultă că hotărârea judecătorească din această categorie, chiar dacă are efecte *inter partes*, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală. Or, dacă este de la sine înțeles că un ordin administrativ prin care se recunosc drepturi salariale nu poate fi emis decât în aplicarea legii sau a unei hotărâri judecătorești, dispoziția de lege criticată instituie o limitare nepermisă a efectelor hotărârii judecătorești în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016.

19. Prin urmare, ordinele administrative prin care se pun în executare hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială sunt date cu respectarea autorității

de lucru judecat și a forței executorii a hotărârii judecătorești definitive și nu pot forma obiectul unei interdicții impuse ordonatorului de credite, fiindcă acest fapt ar echivala cu lipsirea de efecte a hotărârilor judecătorești definitive.

20. Formularea art. 1 alin. (2) din actul normativ atacat încalcă prezumția de legalitate a hotărârii judecătorești definitive, care se bucură de autoritate de lucru judecat, inducând ideea că hotărârile judecătorești stabilesc „drepturi de natură salarială suplimentare față de cele stabilite prin legislația specifică în vigoare”. Or, hotărârile judecătorești definitive sunt prezumate a fi date în aplicarea și interpretarea legii și cu respectarea legislației specifice în vigoare, în interpretarea intrată în puterea lucrului judecat, nefiind de conceput ca într-un act normativ să fie cuprinsă o formulare care asumă, prin ipoteza normei juridice, că ar exista hotărâri judecătorești care recunosc drepturi de natură salarială în afara legislației specifice în vigoare.

21. Pe de altă parte, în condițiile în care actele administrative se emit în executarea și în aplicarea legii, drepturile salariale stabilite prin intermediul lor sunt fundamentate pe dispozițiile prevăzute de cadrul normativ în materie. Se poate constata că formularea utilizată de legiuitor conduce, în esență, la înlăturarea unuia dintre pilonii care fundamentează în prezent sistemul dreptului administrativ, respectiv prezumția de legalitate a actului administrativ. Desigur, această prezumție este una *iuris tantum*, putând fi răsturnată în ipoteza în care se constată nelegalitatea actului administrativ în fața instanțelor de contencios administrativ. Totuși, această prezumție nu poate fi înlăturată prin lege, ci doar ca urmare a intervenției unei instanțe judecătorești.

22. Nu în ultimul rând, autorul sesizării semnalează inconsecvența lingvistică între alin. (1) și (2) ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023, întrucât primul folosește noțiunea „instituție publică”, iar cel de-al doilea, pe cea de „autoritate/instituție publică”, în vreme ce terminologia Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, la care face referire ordonanța de urgență menționată, folosește doar noțiunea de „instituție publică”.

23. Un ultim aspect de neconstituționalitate invocat de Înalta Curte de Casație și Justiție se referă la încălcarea prevederilor art. 44 și ale art. 115 alin. (6) din Constituție referitoare la dreptul de proprietate și interdicția afectării drepturilor fundamentale prin emiterea ordonanței de urgență. Cu privire la soluția reglementată la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023, arată că, referitor la instituțiile publice, din perspectiva exclusiv a datoriilor acestora care constau în obligații de plată a unor drepturi de natură salarială stabilite prin acte administrative, noțiunea de „arierate” este înlăturată din legislație, aceste datorii urmând să rămână la stadiul de „plăți restante”. Se instituie, prin urmare, un regim juridic derogatoriu de la prevederile art. 28⁴ din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, ceea ce este de natură să afecteze dreptul de creanță al creditorilor prin înlăturarea caracterului prioritar al plății acestora, creându-se posibilitatea amânării succesive la plată, contrar art. 44 și art. 115 alin. (6) din Constituție.

24. Totodată, această măsură face inaplicabilă și sub acest aspect prezumția de legalitate a actelor administrative vizate. Deși aparent se înlătură doar din legislație o noțiune importantă a materiei finanțelor publice, respectiv „arierate”, și se realizează înlăturarea efectelor actelor administrative vizate, în realitate afectarea constituțională se produce asupra ordinii de drept și a principiului supremației legii, contrar art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

25. Astfel, toate creanțele recunoscute prin acte administrative care nu sunt sancționate cu nulitatea constatată de către o instanță de judecată reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ele fiind certe, lichide și exigibile deja de perioade de timp care excedează sensul

cuvântului „rezonabil”, ceea ce va genera riscul unui val uriaș de procese, cu consecințe incalculabile pe termen foarte lung, tocmai asupra finanțelor publice care, aparent, prin măsurile de la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023 își găsesc o acoperire de moment. Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în mod constant că despăgubirea recunoscută printr-o decizie definitivă și executorie constituie un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional, neexecutarea plății într-un termen rezonabil constituie o atingere a dreptului la respectarea bunurilor, iar lipsa de lichidități nu poate justifica un asemenea comportament (Hotărârea din 9 decembrie 1994, pronunțată în Cauza *Rafinările grecești Stran și Stratis Andreadis împotriva Greciei*, paragraful 59; Hotărârea din 19 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Ambrosi împotriva Italiei*, paragrafele 20 și 21; Hotărârea din 7 mai 2002, pronunțată în Cauza *Burdov 1 împotriva Rusiei*, paragraful 40; Hotărârea din 6 octombrie 2005, pronunțată în Cauza *Androsov împotriva Rusiei*, paragraful 69; Hotărârea din 26 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Zubko și alții împotriva Ucrainei*, paragraful 65; Hotărârea din 22 februarie 2007, pronunțată în Cauza *Gavrileanu împotriva României*, paragraful 52; Hotărârea din 27 iulie 2010, pronunțată în Cauza *Streltsov și alți pensionari militari din Novocherkassk împotriva Rusiei*, paragraful 71; Hotărârea din 28 iunie 2011, pronunțată în Cauza *Ștefan Angelescu și alții împotriva României*, paragraful 17; Hotărârea din 15 noiembrie 2011, pronunțată în Cauza *Mistreanu împotriva Moldovei*, paragraful 39). Autoritățile statale nu se pot prevala de lipsa fondurilor necesare executării unei hotărâri judecătorești îndreptate împotriva lor.

26. În situații de excepție, cum ar fi îndatorare excesivă, încetare de plăți, dificultăți financiare deosebite, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, a validat soluția că stabilirea unui termen rezonabil pentru executare este o măsură ce intră în marja de apreciere a statului, respectând atât dreptul de acces la justiție, cât și dreptul la un proces echitabil (sub aspectul duratei procedurii). Curtea a mai reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate.

27. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

28. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

29. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare, ce are următoarea redactare:

„**Art. I.** — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99 din 16 noiembrie 2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1042 din 16 noiembrie 2023.

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

«(8) Prin excepție de la prevederile prezentei ordonanțe de urgență, pentru societățile prevăzute la alin. (3) structura și componența consiliului de administrație, respectiv procedura de selecție, remunerarea președintelui executiv, a vicepreședinților executivi și a administratorilor neexecutivi se reglementează prin hotărâre a Guvernului la propunerea Ministerului Finanțelor, cu respectarea prevederilor legislației bancare specifice, iar pentru societățile la care acestea dețin o participație majoritară sau o participație care le asigură controlul, structura și componența consiliului de administrație, respectiv procedura de selecție, remunerarea președintelui executiv, a vicepreședinților executivi și a administratorilor neexecutivi se reglementează prin norme interne aprobate de către organele de conducere ale societăților prevăzute la alin. (3).»

2. La articolul 2 punctul 3, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

«c) coordonează exercitarea de către una sau mai multe întreprinderi publice prevăzute la pct. 2 lit. a) și/sau lit. b) a calității de acționar sau asociat la o societate controlată; prin excepție, societățile prevăzute la art. 1 alin. (3) exercită, față de societățile la care dețin o participație majoritară sau o participație care le asigură controlul, atribuțiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență pentru autoritatea publică tutelară.»

30. Înalta Curte de Casație și Justiție consideră că, atât prin modul în care a fost adoptată, cât și prin conținutul normativ, legea supusă analizei de constituționalitate încalcă următoarele prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 61 alin. (2) privind structura Parlamentului, art. 75 alin. (1) referitor la sesizarea Camerelor Parlamentului și art. 115 alin. (4), (6) și (7) privind delegarea legislativă.

31. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația verificării condițiilor de admisibilitate ale acesteia, prin prisma titularului dreptului de sesizare, a termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și a obiectului controlului de constituționalitate. Dacă primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează să fie cercetate în ordinea anterioară, iar constatarea neîndeplinirii uneia dintre ele are efecte dirimante, făcând inutilă analiza celorlalte condiții (Decizia Curții Constituționale nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 38).

32. Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție atât sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și sub aspectul obiectului, fiind vorba despre o lege adoptată, dar nepromulgată încă.

33. Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanța de contencios constituțional, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza

a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, potrivit art. 77 alin. (3) din Constituție, în termen de cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare.

34. În cauză, propunerea legislativă a fost adoptată de Senat la 11 decembrie 2023, după care a fost transmisă Camerei Deputaților, care a adoptat-o, în calitate de Cameră decizională, la data de 26 iunie 2024. La aceeași dată, a fost depusă la Secretarul general al Camerei Deputaților și cel al Senatului în vederea exercitării dreptului de sesizare asupra constituționalității legii și la data de 28 iunie 2024 fost trimisă Președintelui României pentru promulgare.

35. Înalta Curte de Casație și Justiție a formulat la data de 9 iulie 2024 prezenta obiecție de neconstituționalitate. Chiar dacă obiecția de neconstituționalitate a fost formulată de instanța supremă în afara termenului de protecție de 5 zile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că aceasta este admisibilă, întrucât a fost formulată în interiorul termenului de promulgare (20 de zile), iar în intervalul dat legea nu a fost promulgată (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, ipoteza a doua).

36. În consecință, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

37. Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea constată că Înalta Curte de Casație și Justiție invocă în critica adusă Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 atât aspecte ce privesc neconstituționalitatea extrinsecă a acestui act normativ, cât și aspecte ce privesc neconstituționalitatea extrinsecă și intrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023.

38. Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante, ordonanțele Guvernului aprobate de Parlament prin lege, în conformitate cu prevederile art. 115 alin. (7) din Constituție, încetează să mai fie acte normative de sine stătătoare și devin, ca efect al aprobării de către autoritatea legiuitoare, acte normative cu caracter de lege, chiar dacă, din rațiuni de tehnică legislativă, alături de datele legii de aprobare, conservă și elementele de identificare atribuite la adoptarea lor de către Guvern (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 198 din 24 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 21 aprilie 2021, paragraful 51). De asemenea, Curtea este competentă să analizeze în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* ce privește însăși legea de aprobare îndeplinirea de către ordonanța de urgență aprobată a condițiilor prevăzute de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, iar în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* exercitat asupra legilor de aprobare a ordonanțelor se poate contesta și, implicit, Curtea poate efectua controlul atât asupra aspectelor de constituționalitate extrinsecă, cât și a celor de constituționalitate intrinsecă privind ordonanța astfel aprobată, așadar asupra tuturor condițiilor impuse de art. 115 — Delegarea legislativă, în privința adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului (Decizia nr. 198 din 24 martie 2021, precitată, paragrafele 52 și 53).

39. Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că viciul de constituționalitate al unei ordonanțe simple sau al unei ordonanțe de urgență emise de Guvern nu poate fi acoperit prin aprobarea de către Parlament a ordonanței respective. Legea care aprobă o ordonanță de urgență neconstituțională este ea însăși neconstituțională (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 738 din 19 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 8 octombrie 2012, sau Decizia nr. 55 din

5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 25 februarie 2014).

40. Drept urmare, prin prisma jurisprudenței menționate, Curtea constată că pot constitui obiect al controlului de constituționalitate *a priori* dispozițiile Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind Governanța corporativă a întreprinderilor publice, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023, în ansamblul său, precum și dispozițiile acestei ordonanțe de urgență.

41. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă adusă Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023, Curtea reține că autoarea obiecției pune în discuție diferențele de conținut și formă dintre legea propusă de inițiatori și legea adoptată de Camera Deputaților, diferențe care ar fi de natură să aducă atingere prevederilor art. 61 alin. (2) și ale art. 75 alin. (1) din Constituție, care consacră principiul bicameralismului.

42. Curtea amintește că, potrivit celor statuate prin Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, iar structura sa este bicamerală, fiind alcătuit din Camera Deputaților și Senat. Principiul bicameralismului, astfel consacrat, se reflectă însă nu numai în dualismul instituțional în cadrul Parlamentului, ci și în cel funcțional, deoarece art. 75 din Legea fundamentală stabilește competențe de legiferare potrivit cărora fiecare dintre cele două Camere are, în cazurile expres definite, fie calitatea de primă Cameră sesizată, fie calitatea de Cameră decizională. Totodată, ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului român și de unicitatea sa ca autoritate legiuitoare a țării, Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră. Art. 75 din Legea fundamentală a introdus, după revizuirea și republicarea acesteia în octombrie 2003, soluția obligativității sesizării, în anumite materii, ca primă Cameră, de reflecție, a Senatului sau, după caz, a Camerei Deputaților și, în consecință, reglementarea rolului de Cameră decizională, pentru anumite materii, al Senatului și, pentru alte materii, al Camerei Deputaților, tocmai pentru a nu exclude o Cameră sau alta din mecanismul legiferării.

43. Tot pe cale jurisprudențială (Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, precitată, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011), Curtea a stabilit două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care prin procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Întrunirea cumulativă a celor două criterii este de natură să afecteze principiul care guvernează activitatea de legiferare a Parlamentului, plasând pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ (Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, precitată, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, precitată, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 aprilie 2017, paragraful 54).

44. Stabilind limitele principiului bicameralismului, Curtea a apreciat că aplicarea acestui principiu nu poate avea ca efect

deturnarea rolului de Cameră de reflecție al primei Camere sesizate. Este de netăgăduit că principiul bicameralismului presupune atât conlucrarea celor două Camere în procesul de elaborare a legilor, cât și obligația acestora de a-și exprima prin vot poziția cu privire la adoptarea legilor (Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, precitată, paragraful 55). Bicameralismul nu înseamnă ca ambele Camere să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice. Art. 75 alin. (3) din Constituție, folosind sintagma „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptat/adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătut/dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări. Curtea a subliniat că, în acest caz, Camera decizională nu poate însă modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator (Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, sau Decizia nr. 89 din 28 februarie 2017, paragraful 56). Așa fiind, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra propunerii legislative adoptate de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Legea este, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament, drept care autoritatea legiuitoare trebuie să respecte principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură Cameră (Decizia nr. 1.029 din 8 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008, Decizia nr. 3 din 15 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 29 ianuarie 2014, Decizia nr. 355 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 8 iulie 2014, paragraful 38, Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, precitată, paragraful 39, Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragraful 29, sau Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 32).

45. Examinând legea supusă controlului de constituționalitate prin prisma acestor repere jurisprudențiale, Curtea reține că, la data de 11 decembrie 2023, Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată, a adoptat proiectul Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice. Legea adoptată de Senat conținea un singur articol, prin care se prevedea aprobarea ordonanței de urgență mai sus amintite.

46. La data de 18 decembrie 2023, proiectul de lege este trimis spre dezbateri Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională și, totodată, pentru raport la Comisia pentru buget, finanțe și bănci și pentru aviz la Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului, Comisia pentru muncă și protecție socială și Comisia juridică, de disciplină și imunități.

47. Prin Raportul cu nr. 4c-2/609 din 25 iunie 2024, Comisia pentru buget, finanțe și bănci a propus modificarea titlului legii astfel: Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice și pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, articolul unic a devenit art. I, fiind introdus art. II, care conține două puncte prin care se completează, respectiv se modifică dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011.

48. La data de 26 iunie 2024, proiectul de Lege pentru aprobarea ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta cooperativă a întreprinderilor publice este adoptat de Camera Deputaților, cu modificările și completările propuse prin Raportul Comisiei pentru buget, finanțe și bănci.

49. Curtea observă că obiectul de reglementare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 este distinct de cel al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011. Astfel, în măsura în care prima ordonanță de urgență reglementează unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice, cea de-a doua se referă la măsuri de eficientizare a activității operatorilor economici, vizând în mod special performanța managementului și mecanismele de guvernare a întreprinderilor publice. Prin urmare, completarea și modificarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 de către Camera Deputaților, prin legea supusă controlului de constituționalitate, reprezintă o reglementare complet nouă și diferită în raport cu forma adoptată de Senat. Astfel, Curtea observă, pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

50. Drept consecință, Curtea constată că, în procesul legislativ de adoptare a actului normativ supus controlului de constituționalitate, Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată, a fost exclus de la dezbaterile unei părți semnificative din această lege, respectiv conținutul art. II, intervențiile Camerei Deputaților nereprezentând simple modificări și completări ale materiei adoptate de Senat, ci reglementări noi, având un obiect distinct, cu încălcarea evidentă a principiului bicameralismului și a dialogului cooperant care trebuie să existe între cele două Camere ale Parlamentului.

51. Prin urmare, Curtea reține că dispozițiile art. II din legea supusă controlului de constituționalitate, precum și modificarea titlului acestei legi au fost adoptate cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 61 alin. (2) și ale art. 75 alin. (1).

52. Mai mult, în context apar ca fiind relevante și cele reținute în jurisprudența Curții Constituționale, în care s-a arătat că Parlamentul este organul legislativ suprem al poporului român, însă în procedura de legiferare trebuie să respecte exigențele constituționale referitoare la aspectele formale ale acesteia. Astfel, în procedura generală de legiferare ține de opțiunea exclusivă a Parlamentului să adopte reglementările pe care le consideră oportune sau necesare, cu respectarea Constituției, însă, în procedura specială de aprobare a ordonanțelor, emise în baza unei legi de abilitare, sau a ordonanțelor de urgență, Parlamentul trebuie să se limiteze la obiectul acesteia, neputând promova soluții legislative ce nu se circumscriu obiectului de reglementare al ordonanței/ordonanței de urgență sau nu sunt în legătură cu acesta. În condițiile în care Curtea a constatat că textul criticat nu se subsumează obiectului de reglementare al ordonanței de urgență, ci promovează soluții legislative distincte ce nu au făcut obiectul actului de delegare legislativă și nici nu sunt în legătură cu acesta, a apreciat că sunt încălcate prevederile art. 115 alin. (7) și ale art. 1 alin. (5) din Constituție (Decizia nr. 590 din 14 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 13 octombrie 2020, paragrafele 35-37).

53. Întrucât în prezenta cauză Curtea constată o situație similară celei mai sus amintite, apreciază că se impune păstrarea aceleiași soluții de constatare a neconstituționalității actului normativ analizat în raport cu prevederile art. 115 alin. (7) și ale art. 1 alin. (5) din Constituție.

54. Având în vedere admiterea criticilor de neconstituționalitate extrinsecă, privind încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5), ale art. 61 alin. (2), ale art. 75 alin. (1) și ale art. 115 alin. (7) din Constituție, Curtea constată că nu mai este necesară analizarea celorlalte critici formulate de autorul obiecției de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 747 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 11 decembrie 2015, paragraful 35, sau

Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015, paragraful 33). Soluția din cauza de față sancționează exclusiv nerespectarea exigențelor impuse de Constituție în ceea ce privește procedura legislativă de adoptare a legii supuse controlului de constituționalitate, Parlamentul având competența de a proceda la adoptarea acesteia în conformitate cu dispozițiile din Legea fundamentală.

55. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, și constată că Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER, PETROLIER
ȘI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

ORDIN

privind aprobarea unei licențe de concesiune pentru exploatare

Având în vedere:

— art. 13 și art. 21 alin. (12) lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Comitetului de reglementare nr. 9 din 16.12.2024,

în temeiul art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune pentru exploatare nr. 28.170/2025 privind exploatarea resurselor de apă minerală naturală din perimetrul Bradul, județul Prahova, încheiată între Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, în

calitate de concedent, și Societatea NICOLTANA — S.A., identificată prin cod unic de înregistrare 1305607, în calitate de concesionar.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,

Adriana Petcu

București, 5 februarie 2025.
Nr. 75.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 636014